

Dosarul nr. 2ra-345/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – L. Bagrin

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecătorii – I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță

Î N C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Cebacot" către Popenco Dumitru, Sorocean Serghei, Terenti Ion și Gladcî Ion, intervenient accesoriu Buhaniuc Igor, cu privire la recuperarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, prin care s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 martie 2020,

c o n s t a t ă :

La 11 septembrie 2017, SRL "Cebacot" a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Popenco Dumitru, Sorocean Serghei, Terenti Ion și Gladcî Ion cu privire la încasarea de la Popenco Dumitru a prejudiciului material în mărime de 43665,38 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 1309,96 lei, de la Sorocean Serghei a prejudiciului material în mărime de 15594,79 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 467,84 lei, de la Terenti Ion a prejudiciului material în mărime de 30149,92 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 904,49 lei, iar de la Gladcî Ion a prejudiciului material în mărime de 2097,85 lei și a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 62,93 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la 18 martie 2017, între SRL "Cebacot" - în calitate de angajator și Popenco Dumitru - în calitate de salariat, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 27/2017, potrivit căruia pârâtul a fost angajat în funcția de șef depozit la depozitul întreprinderii.

La aceiași dată, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 29/2017, între SRL "Cebacot" - în calitate de angajator și Popenco Sorocean Serghei - în calitate de salariat, potrivit căruia ultimul a fost angajat în funcția de magaziner.

De asemenea, la 18 martie 2017, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 28/2017, între SRL "Cebacot" - în calitate de angajator și Terenti Ion - în calitate de salariat, potrivit căruia ultimul a fost angajat în funcția de magaziner.

La 18 martie 2017, a fost efectuată o inventariere, în rezultatul căreia, potrivit

Listei de inventariere nr. 5, angajații sus-menționați au preluat stocul de marfă din depozitul întreprinderii, sub răspundere personală și au semnat Contractul cu privire la răspunderea materială colectivă deplină nr. 2/2017.

La 15 mai 2017, în temeiul contractului individual de muncă nr. 44/2017, Buhaniuc Igor a fost angajat în funcția de magaziner, acesta semnând Contractul cu privire la răspunderea materială colectivă deplină nr. 2/2017.

La 19 mai 2017, în temeiul contractului individual de muncă nr. 47/2017, Gladcî Ion a fost angajat în funcția de magaziner.

La 23 mai 2017, lui Popenco Dumitru i-a fost acordat concediu neplătit, iar în legătură cu acest fapt, la 24 mai 2017, lui Buhaniuc Igor i-a fost încredințată exercitarea provizorie a funcției de șef de depozit, în baza ordinului nr. 315.

În scopul stabilirii situației reale la depozitul întreprinderii, prin ordinul nr. 311 din 23 mai 2017, s-a ordonat inventarierea bunurilor și instituirea Comisiei de inventariere.

Prin procesul-verbal privind rezultatele inventarierii din 26 mai 2017, s-a stabilit suma neajunsului depistat în mărime de 81675,04 lei. Suplimentar, au mai fost efectuate verificări în actele contabile potrivit Listelor de inventariere nr. 13, nr. 14, Proceselor-verbale și notelor contabile anexate, ceea ce a dus la modificarea sumei neajunsului.

Astfel, prin ordinul nr. 375 din 19 iunie 2017, s-a stabilit prejudiciul material cauzat de către angajații depozitului SRL "Cebacot" pentru perioada de gestionare 18 martie 2017 - 22 mai 2017, în mărime totală de 97761,75 lei, care a fost repartizat între persoanele vinovate, în raport cu zilele efectiv lucrate.

Prin scrisorile din 19 iunie 2017, 18 iulie 2017 și 08 august 2017, părții au fost înștiințați despre neajunsurile depistate, fiindu-le propusă restituirea lor.

Ca urmare a expedierii somațiilor, Buhaniuc Igor s-a prezentat la oficiul întreprinderii, unde a restituit o parte a prejudiciului cauzat în mărime de 3064,75 lei și a semnat un angajament de restituire a prejudiciului de 3189,06 lei în termen de 4 luni, Sorocean Serghei s-a prezentat la oficiul întreprinderii, unde a indicat că recunoaște suma prejudiciului cauzat și se obligă să-l restituie, însă nu a întreprins nicio măsură, iar Popenco Dumitru a recepționat somația, dar nu s-a prezentat.

Angajații Terenti Ion și Gladcî Ion, nu au recepționat pretențiile privind recuperarea prejudiciilor, deși anterior la aceeași adresă, au recepționat scrisorile prin care au fost invitați să facă cunoștință cu rezultatele inventarierii.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 04 martie 2020, cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Cebacot" a fost admisă integral.

S-a încasat: - din contul lui Popenco Dumitru în beneficiul SRL "Cebacot" prejudiciul material în mărime de 43665,38 lei și 1309,96 lei cu titlu de taxă de stat; - din contul lui Sorocean Serghei prejudiciul material în mărime de 15594,79 lei și 467,84 lei cu titlu de taxă de stat; - din contul lui Terenti Ion prejudiciul material în mărime de 30149,92 lei și 904,49 lei cu titlu de taxă de stat; - din contul lui Gladcî Ion prejudiciul material în mărime de 2097,85 lei și 62,93 lei cu titlu de taxă de stat.

În cumulul concluziilor sale, prin prisma prevederilor art. 327 alin.(3) din Codul muncii, conform căruia încetarea raporturilor de muncă după cauzarea prejudiciului material și/sau a celui moral nu presupune eliberarea părții contractului individual de muncă de repararea prejudiciului prevăzută de prezentul

cod și de alte acte normative, prima instanță a dat o apreciere critică argumentelor reprezentantului lui Terenti Ion, potrivit cărora, ulterior constatării neajunsurilor a cărui încasare se solicită, SRL "Cebacot" a aprobat demisia lui Terenti Ion, fără careva obiecții și că prin ordinul din 02 iunie 2017, s-a dispus și achitarea concediului anual nefolosit.

La 31 martie 2020, avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 04 martie 2020, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, în partea încasării prejudiciului material din contul lui Terenti Ion, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în această parte.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, a fost respinsă cererea de apel depusă de avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion și, menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 04 martie 2020.

Pentru a decide astfel, făcând referire la argumentele din cererea de apel, Curtea de apel a reiterat concluziile primei instanțe și a remarcat faptul că angajații SRL "Cebacot" - Terenti Ion, Sorocean Serghei și Gladcî Ion au semnat contractul cu privire la răspunderea materială colectivă deplină nr. 2/2017 din 18 martie 2017, iar ca urmare, de către angajator au fost respectate prevederile legale cu privire la procedura de stabilire a răspunderii materiale a salariaților, în speță lipsind temeiurile de absolvire de răspundere materială a lui Terenti Ion.

Astfel, instanța de apel a considerat întemeiată soluția instanței de fond cu privire la obligarea angajaților SRL "Cebacot" printre care se regăsește și Terenti Ion la repararea prejudiciului material, iar argumentele apelantului cu referire la repartizarea matematică a sumei pretinse în raport cu numărul de zile efectiv lucrate, au fost considerate irelevante și nefondate de către Colegiul judiciar, or potrivit art. 336 din Codul muncii, pentru prejudiciul cauzat angajatorului, salariatul poartă răspundere materială în limitele salariului mediu lunar dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 11 ianuarie 2021, avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, solicitând casarea atât a deciziei instanței de apel, cât și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 04 martie 2020, în partea încasării prejudiciului material din contul lui Terenti Ion, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii în această parte.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și normele de drept reflectate în cererea apel, reprezentantul lui Terenti Ion a invocat că ordinul nr. 375 din 19 iunie 2017 "Cu privire la rezultatele inventarierii și reparare a prejudiciului material cauzat întreprinderii" nu poate fi reținut drept probă pertinentă și concludentă pentru stabilirea cauzării prejudiciului material prin acțiunile sau inacțiunile ilegale și culpabile ale lui Terenti Ion, din motiv că ordinul dat a fost perfectat de angajații SRL "Cebacot" contrar prevederilor legale de constatare a faptelor și stărilor de fapt, iar instanțele de judecată nu au determinat gradul de vinovăție a lui Terenti Ion.

În context, reprezentantul recurentului a remarcat că, Terenti Ion, nu a avut un acord comun cu angajatorul și cu ceilalți membri ai colectivului de reparare a pretinsului prejudiciu în mod comun.

În concluzie, reprezentantul recurentului a menționat că instanțele de judecată,

neântemeiat au aplicat metoda analogică de încasare a prejudiciului de la Terenti Ion, bazându-se pe împrejurările generate de Buhaniuc Igor și Serghei Sorocean care au recunoscut prejudiciul cauzat SRL "Cebacot", or, în cazul recurentului, acestea urmau să emită o hotărâre bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art.434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în conformitate cu art.434 din Codul de procedură civilă și luând în considerație că, potrivit materialelor cauzei, decizia din 20 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată părților la 20 noiembrie 2020 (f.d.17), însă la dosar nu sunt anexate probe confirmative a recepționării actului judecătoresc, Completul Colegiului consideră că cererea de recurs, înaintată la 11 ianuarie 2021, este depusă în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Conform art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță însă, criticile invocate de reprezentantul recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel și prima instanță, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

În altă ordine de idei, prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa cărorva temeiuri în urma cărora ar fi necesară declararea recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art.433 lit. a) și art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Crețu Adrian în interesele lui Terenti Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari